

พฤติกรรมและประโยชน์การใช้งานระบบงานเครือข่ายส่วนตัว :
กรณีศึกษา บริษัท บริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยาจำกัด

นายอานูภาพ พลเยี่ยม¹ และ รองศาสตราจารย์วสันต์ กันอ้า²

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ พฤติกรรมการใช้งานระบบเครือข่ายส่วนตัว และปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อพฤติกรรมและการรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบเครือข่ายส่วนตัว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานบริษัท บริหารสินทรัพย์ กรุงศรีอยุธยา จำกัด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม จำนวน 50 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติไคสแควร์เพื่อทดสอบสมมติฐานทางการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 40 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษาปริญญาตรี โส ทำงานด้านไอที มีอายุงานไม่เกิน 6 ปี ไม่เคยฝึกอบรม รับรู้การใช้งานวีพีเอ็นจากนโยบาย และมีความเชื่อว่าระบบวีพีเอ็นจะช่วยให้ทำงานได้ดีขึ้น การทดสอบสมมติฐานพบว่าอายุ ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การทำงาน และฝ่ายงานมีผลต่อพฤติกรรมการใช้งานระบบเครือข่ายวีพีเอ็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วน เพศ ประสบการณ์การทำงาน และฝ่ายงานมีผลต่อการรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบเครือข่ายวีพีเอ็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : พฤติกรรม การรับรู้ประโยชน์ ระบบงานเครือข่ายส่วนตัว

BEHAVIORS AND USEFULNESS OF PRIVATE NETWORK SYSTEMS:
A CASE STUDY OF KRUNGSRI AYUDHYA AMC LTD.

Mr. Anupap Phonyiem and Associate Professor Wasun Khan-am

ABSTRACT

This independent study aimed to explore the opinion on perceived usefulness and behaviors on the usage of private network systems, and to study demographic factors that affected behaviors and perceived usefulness on private network system usage.

The research sample group was employees of Krungsri Ayudhya AMC Ltd. The research tool was 50 questionnaires. Data were analyzed using descriptive statistics including Frequency, Percentage, Mean, and Standard Deviation; and Chi-Square was used to test research hypotheses.

The study results found that most of the respondents were males, more than 40 years old, Bachelor's degree, worked in the IT section, had work experience less than 6 years, never had training, perceived usefulness of private network system from policy, and believed that private network system made work better. The hypothesis results found that age, work position, work experience, and work section had statistically significant effects on behaviors of private network system usage. Gender, work experience, and work section had statistically significant effects on perceived usefulness of private network system usage.

Keywords: behaviors, perceived usefulness, private network system

¹ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

² อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทนำ (Introduction)

ปัจจุบัน บทบาททางด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อและการสื่อสารได้มีความสำคัญอย่างมากในภาวะที่มีการแข่งขันที่สูง สิ่งที่ต้องครัดต่าง ๆ จะต้องปรับเปลี่ยน คือต้องเพิ่มความสะดวกสบายในการติดต่อสื่อสาร เพราะความต้องการในการเชื่อมต่อเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพ และมีความปลอดภัยสูง นั้นเป็นสิ่งสำคัญในทางธุรกิจ ระบบเครือข่ายที่ดี จะทำให้ธุรกิจดำเนินต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว การติดต่อเช่าสายสัญญาณ (Leased line) จะได้สายสัญญาณสื่อสารข้อมูลที่รวดเร็ว แต่การเช่าสายสัญญาณนั้นมีข้อเสียคือ ค่าใช้จ่ายกับการใช้บริการนั้นสูงมาก

เทคโนโลยีเครือข่ายส่วนตัวเสมือน (วีพีเอ็น) เป็นเทคโนโลยีที่ทำงานเสมือนเครือข่ายแบบเครือข่ายผ่าน (อินเทอร์เน็ต) ได้ถูกนำมาใช้กับองค์กรขนาดใหญ่ที่มีลักษณะเป็นสาขา ที่เชื่อมต่อกัน สำหรับความปลอดภัยในองค์กรหรือบุคคลที่ได้รับอนุญาต มีการสร้างอุโมงค์ข้อมูล (Tunnel) เป็นการพิสูจน์บุคคลและมีการจำกัดสิทธิ์ในการเชื่อมต่อ หรือติดต่อและสื่อสารกัน (<http://www.com5dow.com>)

บริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด เป็นสถาบันการเงินที่ได้มุ่งเน้นการลงทุนด้านเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับอนาคต เน้นที่จะให้ลูกค้าได้รับบริการอย่างสะดวกง่ายดายในทุกจุดบริการ โดยปรับปรุงและยกระดับทั้งระบบคอมพิวเตอร์หลักและโปรแกรมใช้งานสนับสนุนให้ทันสมัย การเพิ่มการลงทุนเพื่อปรับปรุงระบบรักษาความปลอดภัยทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการใช้งานระบบเครือข่ายส่วนตัว ซึ่งต้องเน้นเรื่องความปลอดภัยตามนโยบายของบริษัท เพราะฉะนั้นผู้มีสิทธิใช้งานจึงควรจะได้ประโยชน์ แต่ก็ยังมีพนักงานบางคนยังไม่ได้ใช้งานอย่างเต็มที่ ผู้ศึกษาจึงต้องการวิจัยเพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมและประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับพนักงานบริษัทที่มีต่อระบบเครือข่ายส่วนตัวของบริษัท

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของผู้ใช้งานเครือข่ายส่วนตัวเสมือน
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายส่วนตัวเสมือน
3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประโยชน์ของผู้ใช้งานเครือข่ายส่วนตัวเสมือน
4. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้งานเครือข่ายส่วนตัวเสมือน

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ทราบถึงความเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของผู้ใช้งานเครือข่ายส่วนตัวเสมือน
2. ทราบถึงพฤติกรรมการใช้เครือข่ายส่วนตัวเสมือน
3. ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อประโยชน์ของผู้ใช้งานเครือข่ายส่วนตัวเสมือน
4. ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้งานเครือข่ายส่วนตัวเสมือน

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology)

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านตัวประชากร

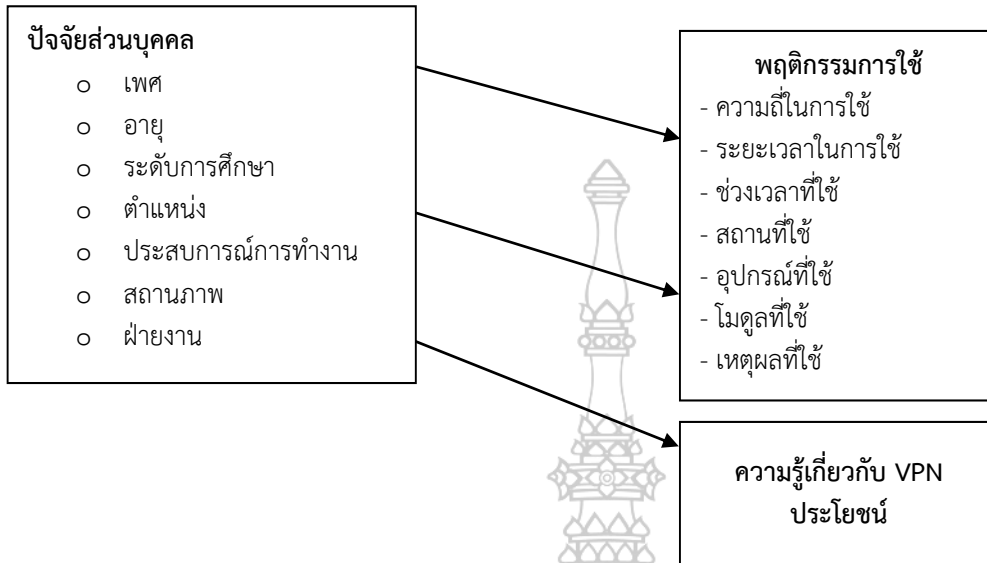
กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ฝ่ายคอมพิวเตอร์บริษัท บริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด ซึ่งมีจำนวนพนักงานทั้งหมด 50 คน

2. ขอบเขตด้านสถานที่

ทำการศึกษาที่ บริษัท บริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด โดยเจาะจงที่จะศึกษาโดยมี เหตุผลในการเลือกที่ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การมีการใช้ระบบเครือข่ายส่วนตัว

3. ขอบเขตด้านเวลา- ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทำวิจัย ตั้งแต่เดือน ธันวาคม 2555 ถึง มกราคม 2556

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

- (1) ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้
- (2) ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการจัดทำแบบสอบถาม “พฤติกรรมและประโยชน์การใช้ระบบงานเครือข่ายส่วนตัว กรณีศึกษาบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด เป็นการออกแบบสอบถามซึ่งได้สร้างขึ้นเอง โดยในการออกแบบสอบถาม (Questionnaire) ได้รวบรวมทางทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องนำมาประยุกต์ใช้เป็นลักษณะคำถามในแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นข้อมูลด้านบุคคล (กาญจนา แก้วเทพ, 2547) (กิตติยา ธาณินาท, 2551) (นิพนธ์ เทพวัลย์, 2523) ข้อมูลด้านพฤติกรรมการใช้งาน (ขวัญวิทย์ ตาน้อย, 2553) (จิราภรณ์ ช่วยรอดหมด, 2550) (เพร็ทก์ แยมฉิม, 2548) (สาวตรี ศรีสำราญ, 2553) ข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ (โชติกา ประพฤติกุล, 2547) และข้อมูลเกี่ยวกับวีพีเอ็น (ธัชพล โปษยานนท์, 2551) จะเป็นการวัดแบบสอบถาม โดยใช้คำถามเป็นแบบปลายปิด (Closed Ended) ซึ่งลักษณะคำถามจะเป็นคำตอบที่เลือกหลาย ๆ ตัวเลือก (Multiple Choice)

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมากำหนดโครงสร้างของข้อคำถาม
2. กำหนดโครงสร้างของแบบสอบและสำนวนภาษาและสำนวนภาษาของข้อความ
3. เสนออาจารย์ที่ปรึกษา นำแบบสอบถามและสำเนาภาษาของข้อคำถามเพื่อพิจารณาให้เกิดความคิดเห็นในเรื่องความถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหาได้ทั้งหมด หากไม่ผ่านจะได้ดำเนินการแก้ไข
4. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์หลังจากผ่านการปรับปรุงแก้ไข และหาคุณภาพ ของแบบสอบถาม และนำเสนอต่อที่ปรึกษาแล้ว ผู้ศึกษาจึงได้จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บข้อมูล ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามให้กับประชากร และเก็บแบบสอบถามกลับ และตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้รับทั้งหมด การติดต่อขออนุญาตเก็บข้อมูลระบบเครือข่าย ของพนักงานบริษัท บริหารสินทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด ศึกษาทางทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเพื่อนำสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยข้อมูลแบ่งออกเป็นลักษณะคำถามแบบสอบถาม

วิธีการวิเคราะห์

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำข้อมูลเกี่ยวกับประชากรศาสตร์ มาวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage)

1. วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. วิเคราะห์สมมติฐาน ข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ปัจจัยด้านบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมและประโยชน์การใช้งานเครื่องช่วย โดยใช้ การแจกแจงไคสแควร์ (Chi-Square) ในการวิเคราะห์สัมพันธระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

ผลการวิจัยและอภิปรายผล (Result and Discussion)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีจำนวน 28 คน เพศหญิงมีจำนวน 22 คน ส่วนใหญ่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปมีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี และปริญญาโทตามลำดับ สถานภาพสมรสโสด มีตำแหน่งงานปัจจุบันเป็นไอที ซัพพอร์ต เอาท์ซอร์ส และโปรแกรมเมอร์ตามลำดับมีอายุการทำงานอยู่ในช่วง 1 - 6 ปี สังกัดไอที (บริหารสินทรัพย์ฯ)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้เกี่ยวกับวีพีเอ็น

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้เกี่ยวกับวีพีเอ็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมซึ่งคิดเป็นร้อยละ 78 ด้านการรับทราบความรู้เกี่ยวกับวีพีเอ็นส่วนใหญ่รับทราบจากนโยบายบริษัทคิดเป็นร้อยละ 42 ด้านความเชื่อว่าการใช้วีพีเอ็นทำให้ทำงานได้ดีมีถึงร้อยละ 84 ด้านการให้ความสำคัญเกี่ยวกับการใช้งานเครื่องช่วยวีพีเอ็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 48 ด้านข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการใช้งานเครื่องช่วยวีพีเอ็นเห็นด้วยที่ให้มีการตรวจสอบและพิสูจน์เพื่อยืนยันผู้ใช้งาน ต้องมีการเข้ารหัสข้อมูลก่อนใช้งานและระบบวีพีเอ็นควรระบับรักษาความปลอดภัยที่ทำหน้าที่ในการอนุญาตและไม่อนุญาตผู้ที่ต้องการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 98 , 94 และ 92 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ของการใช้เครื่องช่วย วีพีเอ็น

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับประโยชน์ของการใช้งานเครื่องช่วยวีพีเอ็นที่ช่วยให้งานประสบความสำเร็จเห็นด้วยร้อยละ 90 ช่วยทำงานสำเร็จได้โดยง่ายเห็นด้วย ร้อยละ 64 ช่วยทำงานมีความปลอดภัยเห็นด้วย ร้อยละ 84 และลำดับสุดท้ายช่วยให้งานมีความน่าเชื่อถือร้อยละ 74

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เครื่องช่วย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมด้านความถี่ในการใช้งาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ระบบงาน วีพีเอ็น พบว่า น้อยกว่า 1 ต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 58 ด้านระยะเวลาการใช้งานเครื่องช่วย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้งานเครื่องช่วยวีพีเอ็น มากกว่า 1 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 38 ด้านช่วงเวลาการใช้งานเครื่องช่วย วีพีเอ็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้งานช่วงเวลา 19.00-23.00 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 64 ด้านสถานที่ที่ใช้งานระบบ วีพีเอ็นพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้งานเครื่องช่วย วีพีเอ็น ที่บ้าน จำนวน 45 คิดเป็นร้อยละ 90 ด้านอุปกรณ์ที่ใช้ระบบ วีพีเอ็นเป็นประจำ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้คอมพิวเตอร์เคลื่อนที่ จำนวน 39 คิดเป็นร้อยละ 78 ด้านการใช้เครื่องช่วย วีพีเอ็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้งานเปิดรับ-ส่งเมล จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 84 ไม่ใช่จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14 และด้านเหตุผลที่เลือกใช้ระบบวีพีเอ็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เลือกใช้เพื่อความสะดวกรวดเร็วจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 48

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. เพศ ระดับการศึกษา และสถานภาพ กับพฤติกรรมการใช้ระบบงานเครื่องช่วยส่วนตัวไม่มีความสัมพันธ์กันในรายข้อ
2. อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพและตำแหน่งงาน กับการรับรู้ประโยชน์การใช้งานเครื่องช่วย วีพีเอ็น ไม่มีความสัมพันธ์กันในรายข้อ
3. เพศกับการรับรู้ประโยชน์การใช้งานเครื่องช่วย วีพีเอ็น มีความสัมพันธ์กันในรายข้อช่วยให้งานที่ทำงานประสบความสำเร็จในการนำไปใช้ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. อายุกับพฤติกรรมการใช้ระบบงานเครือข่ายส่วนตัว มีความสัมพันธ์กันในข้อ ช่วงเวลาในการใช้ระบบงานวีพีเอ็น และการใช้งานระบบ วีพีเอ็น กับงานส่วนต่าง ๆ งานแอปพลิเคชัน (ตามสิทธิ์) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ตำแหน่งกับพฤติกรรมการใช้ระบบงานเครือข่ายส่วนตัว มีความสัมพันธ์กันในรายข้อช่วงเวลาที่ใช้งานระบบวีพีเอ็น ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ระบบงานเครือข่ายส่วนตัว ซึ่งมีความสัมพันธ์ในข้อ ช่วงเวลาการใช้งานเครือข่ายวีพีเอ็นมีความสัมพันธ์กับระบบงานเครือข่ายส่วนตัว ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ประสบการณ์การทำงานกับการรับรู้ประโยชน์การใช้งานเครือข่าย วีพีเอ็น มีความสัมพันธ์กันในข้อช่วยให้งานที่ทำประสบความสำเร็จในการนำไปใช้ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ฝ่ายงานกับพฤติกรรมการใช้ระบบงานเครือข่ายส่วนตัว มีความสัมพันธ์กันในรายข้อ ดังนี้ ช่วงเวลาการใช้งานเครือข่ายวีพีเอ็น อุปกรณ์ที่ใช้ในระบบวีพีเอ็น และการใช้งานระบบวีพีเอ็นเกี่ยวกับงาน เปิดรับ-ส่งเมล งานแก้ไขข้อมูลเร่งด่วน เช่นแก้ไขโปรแกรม แก้ไขไฟล์งาน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ฝ่ายงานกับการรับรู้ประโยชน์การใช้งานเครือข่าย วีพีเอ็น มีความสัมพันธ์กันในรายข้อช่วยให้งานที่ทำประสบความสำเร็จในการนำไปใช้ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

อภิปรายผล

จากการศึกษา พบว่าปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ด้านอายุ ตำแหน่งงานประสบการณ์ และฝ่ายงาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้งาน กล่าวคือ ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลให้ช่วงเวลาการใช้งานที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเสริฐ สนคองนอก (2551 : 3) ที่ได้ศึกษารูปแบบการใช้งานระบบอีเลิร์นนิ่ง พบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการใช้งานระบบอีเลิร์นนิ่งทางด้าน การติดต่อสื่อสารแตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ด้านเพศ ประสบการณ์การทำงานและฝ่ายงานมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์การใช้งานเครือข่ายวีพีเอ็น กล่าวคือปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลให้การรับรู้ประโยชน์ที่ แตกต่างกันไป ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพล คชายังยืน (2551 : 3) ที่ได้ศึกษารูปแบบการยอมรับระบบ ERP ของ บริษัทพทุมเชรามิค พบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ และความถี่ในการใช้งานที่แตกต่างกันไม่ยังผลให้การยอมรับระบบ ERP แตกต่างกันไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยทำให้ผู้ศึกษาสามารถนำข้อมูลมาสรุปและเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานระบบวีพีเอ็น ดังนี้

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับวีพีเอ็นพบว่า พนักงานร้อยละ 78 ไม่เคยเข้ารับการอบรมระบบเครือข่ายวีพีเอ็นและร้อยละ 84 แต่มีความเชื่อว่าการมีความรู้เกี่ยวกับระบบเครือข่ายวีพีเอ็นจะช่วยให้ใช้งานได้ดี ดังนั้นทางบริษัทควรจัดอบรมให้ความรู้แก่พนักงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงานให้ดีขึ้นและมีคุณภาพมากขึ้น

2. ด้านการรับรู้ประโยชน์ของเครือข่ายวีพีเอ็น ส่วนใหญ่เห็นด้วยที่ระบบวีพีเอ็นช่วยให้งานประสบความสำเร็จได้ โดยง่าย ช่วยให้งานมีความปลอดภัยและน่าเชื่อถือมากขึ้น ดังนั้นควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้ระบบวีพีเอ็นทุกฝ่ายงาน เพื่อความสะดวกรวดเร็วและเป็นระบบเดียวทั้งบริษัท

3. ด้านพฤติกรรมการใช้งานระบบวีพีเอ็นพนักงานส่วนใหญ่ใช้งานเปิดรับ-ส่งเมลใช้งานแอปพลิเคชันและแก้ไขโปรแกรมไฟล์งาน ซึ่งบางครั้งมีความจำเป็นเร่งด่วนสามารถทำจากสถานที่อื่นที่ไม่ใช่ที่ทำงานได้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่าง ทันทีทั้งที่ และทำให้พนักงานเกิดความสะดวกในการทำงานมากขึ้น ดังนั้นทางบริษัทควรเร่งฝึกอบรม หรือให้ความรู้แก่พนักงานให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

1. งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะพฤติกรรมและประโยชน์หากมีการวิจัยครั้งต่อ ๆ ไปควรศึกษาเกี่ยวกับระบบเครือข่ายส่วนตัวที่สามารถเจาะลึกข้อมูลได้มากกว่านี้

2. ควรมีการศึกษาเชิงลึกถึงปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ แต่ละด้านว่า มีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงไร เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้ไปแก้ปัญหาคาการใช้งานระบบวีพีเอ็น เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของบริษัทให้ดียิ่งขึ้น

บทสรุป (Conclusion)

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 40 ปีขึ้นไป วุฒิการศึกษาปริญญาตรี สถานภาพสมรส มีตำแหน่งงานเป็นไอที ซัพพอร์ต มีอายุการทำงานอยู่ในช่วง 1 - 6 ปี สังกัดไอที(บริหารสินทรัพย์) ไม่เคยเข้ารับการอบรมเรื่องวีพีเอ็น รับรู้นโยบายด้านวีพีเอ็นของหน่วยงาน เชื่อว่าความรู้เกี่ยวกับวีพีเอ็นสามารถทำให้ทำงานดีขึ้น ให้มีความสำคัญกับระบบวีพีเอ็นในระดับปานกลาง เห็นด้วยการการทำงานของระบบวีพีเอ็น และรับรู้ประโยชน์ของระบบวีพีเอ็น

พฤติกรรมการใช้งานเครือข่าย พบว่า ส่วนใหญ่มีการใช้น้อยกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ทำงานในช่วง 19.00 - 23.00 ใช้งานจากที่บ้าน โดยใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์เคลื่อนที่ และใช้สำหรับการเปิดรับ-ส่งอีเมล และใช้งานเพราะความสะดวกรวดเร็ว

การทดสอบสมมุติฐานพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ในเรื่องช่วยทำงานที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ในการนำไปใช้ อายุมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ใช้ระบบวีพีเอ็นและโมดูลการใช้งาน ตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ใช้ระบบวีพีเอ็น

เอกสารอ้างอิง (Reference)

- กาญจนา แก้วเทพ. 2547. แรงจูงใจ (motivation). กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิฟ.
- กิตติยา ธานีนาท. 2551. ลักษณะผลิตภัณฑ์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการยอมรับของผู้บริโภคไอซีวีโร่. สารนิพนธ์ (บธ.ม.). การตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ขวัญวิทย์ ตาน้อย. 2553. พฤติกรรมการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักศึกษาปริญญาตรี. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- จิราภรณ์ ช่วยรอดหมด. 2550. พฤติกรรมและความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2549 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- โชติกา ประพทฤทธิกุล. 2547. สภาพ ปัญหา และความต้องการในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยมหาวิทาลัยธรรมศาสตร์.
- ฉัพล โปษยานนท์. 2551. “กับการทำงานแบบ เวอร์ช่วลออฟฟิศ,” ดรชรณีวารสาร. บริษัท Cisco.
- ณัฐพล คชาลัยยืน. 2551. รูปแบบการยอมรับระบบ ERP ของบริษัทปทุมเชรามิค. การค้นคว้าอิสระ. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นิพนธ์ เทพวัลย์. 2523. ประชากรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : บริษัทโรงพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- ประเสริฐ สนคณอก. 2551. รูปแบบการใช้งานระบบอีเลิร์นนิ่ง. การค้นคว้าอิสระ. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พชรกั แยมฉิม. 2548. พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิต. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สาวิตรี ศรีสำราญ. 2553. พฤติกรรมการใช้ไมโครซอฟต์เอ้าท์ลุคของบุคลากรองค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาวิชาระบบสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.